

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a dr. Székér Judit ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperesnek (felperes címe) a dr. C.G. jogtanácsos (jogtanácsos címe) által képviselt alperes (alperes címe) ellen biztosítási összeg megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságon P/P.IV.8.P.21.680/2006. számon megindított, és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.561/2008/5. sorszámú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 28. sorszámú felülvizsgálati kérelme alapján tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (Egyszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A felperes a saját felülvizsgálati eljárási költségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A peres felek 2003. augusztus 28-án ... elnevezésű biztosítási szerződést kötöttek, melyet 2004. december 28-án módosítottak. 2005. május 14. napján 14 óra 45 perc és 2005. május 15. napja 2 óra 15 perc között a felperes ingatlanába betörtek, és onnan a tettesek ékszereket, műszaki cikkeket és ruhaneműket tulajdonítottak el. Az alperes a biztosítási szerződésben meghatározottnál eggyel alacsonyabb védelmi szintnek megfelelő biztosítási összeg alapulvételével 746.950 forint kártérítést fizetett a felperesnek, míg az ezt meghaladó kártérítési igényét nem ismerte el. A felperes keresetében 7.325.090 forint kár megtérítésére kérte az alperest kötelezni, mely keresetet az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által helybenhagyott ítéletével elutasított.

Döntésének indokai szerint a felperes nem bizonyította a biztosítási esemény bekövetkezését. A rendőrségi bejelentést

követően helyszínre érkezett bűnügyi technikus nyilatkozatai alapján arra a következtetésre jutott, hogy a káresemény a felperes által előadott módon nem történhetett meg, azt a helyszínen észlelt körülmények kizárták. Így a biztosított építményben rögzíthető nyom nem maradt, a lakás belterében még felperes és élettársa ujjnyomai sem voltak észlelhetők, a behatolás az emeleti erkélykorláton keresztül történt, a távozás a földszinti ablakon át, ahonnan egyébként a lakásba bejutás könnyebb lett volna. A lakásban a bútorokat felborogatták, ami a lakásbetörések szokásos elkövetési módjára nem jellemző, mert a rombolás nem az értéktárgyak elhelyezésére szolgáló bútorokban történt. Nincs indoka annak sem, hogy miért csavarozták le egy dohányzóasztal lapját a lábakról, amikor a csavarozás időigényes, a leleplezés veszélyét növelő cselekmény. A felperes a szoba közepére kiszórt ruhakupac tetejéről a biztosított vagyontárgyak jegyzékét nevezte meg mint hiányzó vagyontárgyakat, a beltéri riasztó berendezések nem voltak bekapcsolt állapotban. Életszerűtlen, hogy a betörők nagymennyiségű ruhaneműt vittek el, míg az értékes műszaki cikkeket hátrahagyták. Mindezen bizonyítékok mérlegelése alapján az elsőfokú bíróság nem tudta a biztosítási esemény megtörténtét megállapítani.

A felperes fellebbezése alapján eljárva a másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésének bizonyításához az arra kötelezett félnek a perben kétségtelenné kell tenni, hogy a biztosított objektum a cselekmény elkövetésére jellemző olyan külső képet mutat, amelyről felismerhető az elkövetés módja. Ebbe tartozik a behatolás és távozás helyének és módjának vizsgálata, a védelmi rendszer működésének és hatástalanításának kérdése, az elvitt vagyontárgyak körének és a hátrahagyott helyszín képe az alakulása, továbbá a közelebbi környezet esetleges észlelése. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárásnak a kiemelt kérdésekre vonatkozó adatai nem elegendőek a betöréses lopás tényének, a biztosítási esemény bekövetkezésének minden kétséget kizáró, ítéleti bizonyossággal történő megállapításához.

A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az alperes első és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezése érdekében a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a bíróságok kirívóan okszerűtlenül mérlegelték a per során beszerzett bizonyítékokat és ezekből helytelen következtetést vontak le, ezért az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértése következtében a másodfokú bíróság a Pp. 252.§ (2) és (3) bekezdését sértette meg. Állította, hogy a biztosítási esemény bekövetkezését közokirattal bizonyította, M. és T. tanúk vallomásai egymásnak részben ellentmondtak, a Sz. házaspárt az elsőfokú bíróság a Pp. 173.§-ának ellenében engedte felszólalni, indokolás nélkül mellőzte az elsőfokú bíróság a betörés helyszíni rekonstruálására vonatkozóan felajánlott bizonyítási indítványát, a szemle jegyzőkönyvben számos

és súlyos ténybeli tévedés került rögzítésre. A felajánlott bizonyítási eljárások elrendelésével és a tanúbizonyítások szabályszerű elvégzésével kerülhetett volna az elsőfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy megalapozott következtetésekre jusson, a másodfokú bíróságnak tehát új eljárásra kellett volna utasítania az elsőfokú bíróságot.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálat Pp. 275.§ (2) bekezdésében meghatározott korlátai között vizsgálva megállapította, hogy a felperes rendkívüli perorvoslati kérelme nem megalapozott.

A Legfelsőbb Bíróság mindenekelőtt rámutat, hogy a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, ezért az elsőfokú nem jogerős ítélet eljárási szabálysértései nem képezhetik a jogerős határozat elleni felülvizsgálati kérelem tárgyát. Ezért a felperes által az első fokú ítélet jogszabálysértéseként felsorolt eljárási szabályok tekintetében a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálatot mellőzte.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős határozat jogszabálysértését a Pp. 252.§ (2) és (3) bekezdésében jelölte meg, mely szabályok az elsőfokú bíróság ítéletének a lényeges eljárási szabálysértések miatti, illetőleg a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítése miatti hatályon kívül helyezésére vonatkoznak. Azt a felülvizsgálati álláspontot, miszerint a másodfokú bíróságnak hatályon kívül kellett volna helyezni az első fokú ítéletet a Legfelsőbb Bíróság úgy értékelte, hogy a felperes a jogerős ítéletnek a bizonyítékok mérlegelésén alapuló álláspontját sérelmezi. Ez áll ugyanis összhangban a felülvizsgálati kérelem részletesen kifejtett álláspontjával. A Legfelsőbb Bíróság ebben a keretben vizsgálva a jogerős ítéletet rámutat arra, hogy a felülvizsgálat a jogerős ítélet jogkérdésben megmutatkozó hibáinak orvoslását szolgáló rendkívüli perorvoslat. Eljárási szabálysértés általában nem, illetve kivételesen csak akkor eredményezi a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha az olyan jelentős súlyú, mely az ügy érdemi elbírálására kihatással van. Ezért a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás a bizonyítékok téves értékelése folytán kizárólag abban a kivételes esetben támadható, ha a mérlegelés kirívóan okszerűtlen, ellentmondásos, ezáltal a megállapított tényállás hiányos, vagy megalapozatlan. A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint ez a jelen eljárásban nem állapítható meg. A másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás adatai nem voltak elegendőek a biztosítási esemény bekövetkezésének megnyugtató módon történő megállapításához. A másodfokú bíróság ebben a körben értékelte, hogy a feltételezett elkövető a lakásba

való bejutás nehezebb módját választotta, létrán keresztül jutottak be a lakásba, ennek ellenére ruhájukról vagy testükről az üvegen maradó elemi szálak nem voltak láthatóak, semmiféle ujjnyomat nem volt megtalálható, a riasztó sértetlen maradt, de szakértői vizsgálatra nem volt lehetőség, mert a riasztóra nézve a felperes elemi szintű felvilágosítást sem tudott adni. A másodfokú bíróság értékelte azt is, hogy a lakásban jelentős mennyiségű nagyobb értékű műszaki cikk maradt, míg az értéktelenebb, nagy terjedelmű ruhaneműk hiányoztak. A másodfokú bíróság figyelembe vette azt is, hogy azoknak a szomszédoknak tanúkénti kihallgatása akik hallhatták a riasztó megszólalását nem volt szabályszerű, az azonban ennek ellenére megállapítható volt, hogy a biztosítási eseménnyel összefüggő tudomásuk nincs. A fentiekben kiemelt értékelési szempontok figyelembevételével a másodfokú bíróság a Pp. 206.§-ának (1) bekezdésében foglalt mérlegelési rendelkezés megsértése nélkül hozta meg a döntését, a jogerős ítéletben alapulvett tényállás okszerű, a levont jogi következtetés pedig helytálló volt. A Legfelsőbb Bíróság ennek megfelelően a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdésének az alkalmazásával hatályában fenntartotta.

Az eredménytelen felülvizsgálat következtében a felperes viseli a saját lerótt felülvizsgálati eljárási illetékből és jogi képviselője ügyvédi munkadíjából álló felülvizsgálati perköltségét és köteles az alperes jogi képviselője részére a felülvizsgálati eljárási költsége megtérítésére is.

Budapest, 2009. június 4.

Dr. Bőssinger Zsuzsanna a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelével:

tisztviselő